

[Niels Helveg Petersen]

På uddannelsesområdet er det særlig vigtigt, at vi har gennemført lovgivning, der forhindrer nedlæggelse af et meget stort antal små skoler, giver de små skoler bedre muligheder for at overleve i en tid med faldende børnetal. Vi ser med stor glæde, at folketinget i morgen kan vedtage et principforslag vedrørende voksenundervisning, som vi har arbejdet med og for igennem lang tid.

Inden jeg tager fat på de politisk-økonomiske anliggender, vil jeg gerne gøre en bemærkning til hr. Svend Auken's beskrivelse af Overdanmark og Underdanmark.

Jeg forstår ikke helt, at hr. Svend Auken tør anlægge den linje, når man betænker, at ledigheden – det, der om noget rammer de svageste, rammer Underdanmark, om man vil bruge det udtryk – i de sidste 3 år af den socialdemokratiske regerings tid steg med over 100.000, og når man betænker, at underskuddet på statsbudgettet, på statsfinanserne, samtidig steg stærkt i denne periode med skæve fordelingspolitiske følger. Når underskuddet på statsfinanserne stiger og skal finansieres ved udstedelse af statsobligationer, så er der altså nogle, der skal betale til nogle andre. De, der skal betale til andre, er dem, der ikke har statsobligationer og ikke har råd til at have det. De skal betale til dem, der har. Man skal ikke lukke øjnene for, at de meget store underskud på statsfinanserne rent fordelingsmæssigt medfører betydelige skævheder, og det var også noget, der voksede stærkt under den tidligere socialdemokratiske regering.

Det vigtigste overhovedet for at rette op på sociale skævheder i Danmark er at sætte mere fart i beskæftigelsen, og jeg vil gøre nogle bemærkninger om det og om den økonomiske politik i det hele taget.

Lad mig først notere radikal tilfredshed med, at det lykkedes at skabe enighed mellem regeringen og kommunerne om kommunernes økonomi i 1985, 1986 og 1987. Vi synes, der her er lagt et godt fundament for den store del af den offentlige økonomi, som kommunerne administrerer, hvor kommunerne nu ved, hvad de har at rette sig efter i de kommende år.

Lad mig gøre et par bemærkninger om det forlig, som er indgået mellem regeringen og det radikale venstre her kort efter påske, og som hr. Svend Auken betegner som 2

pct.-forliget. Det synes jeg er en udmærket betegnelse, så lad os bare holde fast ved den.

Det var efter radikal opfattelse helt nødvendigt at suspendere dyrtidsreguleringen for endnu en periode, hvis man skal nå det mål, vi må sætte os: at vi i Danmark skal have lavere løn- og omkostningsstigninger end i udlandet for at gavne beskæftigelsen.

Indkomstpoltikkens videreførelse er hovedopgaven, hvis vi vil gavne beskæftigelsen. Det er selve grundlaget for en bedring af beskæftigelsessituationen. Og lad mig gentage: indkomstpoltikken er ikke en straffeekspedition mod nogle grupper. Det er en forudsætning for at kunne forbedre beskæftigelsen.

Et rundspørge til industrien viser, at der i år og næste år er udsigt til en betydelig stigning i investeringerne, i produktionen og også en stigning i industriens beskæftigelse.

Det er gode resultater, det synes jeg man skal glæde sig over, men vi må samtidig konstatere, at der ikke i de udenrigsøkonomiske forhold er nogen særlige lyspunkter. Der er nok en vis vækst i den samlede økonomiske aktivitet, men samtidig er der jo også skyer i horisonten. Især må det vække bekymring, at den internationale rente, også den danske rente, i de sidste måneder har været i opgang. Der er med dette billede ingen grund til at slække på de indenlandske anstrengelser for at bekæmpe de økonomiske vanskeligheder.

I bestræbelserne for at videreføre indkomstpoltikken ser vi fra radikal side med stor tilfredshed på, at det er besluttet mellem arbejdsmarkedets parter og regeringen som resultat af trepartsmøder, at man i fællesskab skal undersøge konsekvenserne af nedsat arbejdstid. Vi finder, at det er et godt og konstruktivt skridt, der her er taget.

I denne samling fik vi ikke gennemført en skattereform, men vi fik taget hul på hele den store diskussion. Vi fik gennemført en forenkling af befodringsfradraget, som vi hilser meget velkommen, og regeringen kom med et udspil til en skattereform.

Regeringens udspil har jo mødt hård kritik og berettiget hård kritik. Det løser ikke grundlæggende de problemer, der er i vort skattesystem. Det løser ikke problemerne omkring skattetænkningen. Tværtimod må man nærmest frygte, at regeringsudspillet vil øge problemerne omkring skattetænkning, fordi springet i beskatningsprocent, når man